

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Paulo qui mortuo Eusebio ad Episcopatum restitutus est, & de
Hermogine ductore exercitus trucidato, & quòd Constantius ab vrbe
Antiochena Constantinopolim profectus, tũ Paulũ exturbat, tũ contra ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

SOZOMENI HISTOR.

stipatus, quibus erat imperatū, vt pacatū ei & tutum in urbem introitum prouiderēt. His subsidio etiam fuere Ariani, qui non de hac re solum, verū etiam vt Athanasium de ciuitate pellerent, magnopere laborarunt. Quare Athanasius non parum veritus, ne populus ipsius causa aliquid acciperet incommodi, nocte subsequenti conuentū in ecclesia egit. Atq; cum iā milites ad ecclesiā venissent, precibus quibusdam peractis, primò psalmum recitari iubet Athanasius, dum concentu quodam psalmus cantatur, milites acquiescunt, illud tempus ad inuadendum Athanasium parū idoneum arbitrati. Interim Athanasius per mediam canentium turbam clam egreditur, & Romam contēdit. Gregorius verò sedem Alexandrinam occupat. Ob quam causam populus grauiter commotus, ecclesiam nomine Dionysij, qui ibi fuerat episcopus, nuncupatam incendunt.

De Paulo qui mortuo Eusebio ad Episcopatum restitutus est, & de Hermogine ductore exercitus trucidato, & quòd Constantius ab vrbe Antiochena Constantinopolim profectus, tū Paulū exturbat, tū contra ciuitatem ira commotus est, deinde Macedonia in ancipiti relicto, Antiochiam reuertitur.

CAPVT VI.

HOC modo conata eorū, qui hæresim fidei catholicae aduersariā tuebantur, prosperè successerūt: quippe et & hi, qui doctrinam in cōcilio Nicæno confirmatam studiose defendebant, abdicati essent, & episcopales sedes primariæ, nempe Alexandriae, vrbis Aegypti, & Antiochia, quod est oppidū Syriæ, & Cōstantinopolis etiā, ciuitatis ad Hellepontū sitæ, ab Arianis occupatæ: quibus episcopi et imperij partē incolētes morē gesserūt. At ecclesiae Romanae praesul, & episcopi ac sacerdotes versus occidentē solē habitantes, hanc iniuriam & cōtumeliā ecclesiae factā, suā ac propriam duxerunt. Nā cum semper inde vsq; ab initio cōcilij Nicæni sententiā approbassent, idē sentire eodēq; animo esse hactenus nō destiterūt. Itaq; Athanasium ad se accedentem beneuolē exceperunt, & criminationē illi obiectam in se feruarunt. Quibus de causis grauiter commotus Eusebius scripsit

scripsit ad Iuliu, vt ipse decretorū Tyri de Athanasio sanc-
 ritorum iudex esset. Attamē nō ita diu post concilium An-
 tiochiæ celebratum, antē, quā de Iulij sententia certior fa-
 ctus esset, de vita decessit. Quare hi, qui Constantinopoli
 fidē concilij Nicæni summo studio ampleterentur, Paulum
 in ecclesiam deduxerūt, Eodē tempore Theognis Nicææ
 episcopus, Theodorus episcopus Heracleæ, & alii eiusdē
 sectæ episcopi, qui tū fortē Cōstātinopoli aderāt, subsidio
 eorū, qui erāt ex multitudine aduersaria adiuti, in altera ec-
 clesia conuenere, & Macedoniū ecclesiæ Constantinopo-
 litanæ designauere episcopū. Hinc crebri in vrbe cōcitati
 tumultus, bellis nō dissimiles. Nā multitudine vtrinq; cō-
 fligente q̄ plurimi perierūt. Atq; ciuitas tāta seditione re-
 dundauit, vt res ad imperatorē, qui tū erat Antiochiæ, per-
 ferretur: qui inflāmatu iracūdia, iussit, vt Paulus vrbe de-
 nuō eiceretur. Imperatoris autē mādata executus est Her-
 mogenes, dux equitatus: qui in Thraciam missus, itinere p̄
 Cōstātinopolim factō, vi militū perfecit, vt Paulus eccle-
 sia expelleretur. Verū cū multitudo minimē istud fieri per-
 mitteret, imō verō Paulū aliqua ex parte defendere nitere-
 tur, & milites violentius, quā imperatum erat, perficere la-
 borarent, vrbis illius milites ad domū Hermogenis profec-
 ti, eam incendūt, Hermogenē trucidant, & fune ligatū per
 ciuitatis plateas trahunt. Qua re audita, imperator, conscē-
 so equo, perrexit Constantinopolim, eo animo, vt plebem
 graui aliquo afficeret incommodo. Sed cū eos sibi obuiam
 factos lachrymis & precibus veniā petere cerneret, illis qui-
 dem pepercit: sed tamen dimidiatam partē frumenti, quod
 pater eius Cōstantinus congiarij loco quotannis ex vecti-
 galibus Aegyptijs ciuibus in cōmune tribuerat, ademit: ra-
 tus fortasse cōplures delitijs & nimia affluentia languen-
 tes ad seditionem esse paratos. Iræ autem impetum in Pau-
 lum trātulit, iussitque illum ē ciuitate pelli. Porro autem
 Macedonio succensuit, tum quod author putaretur cædis
 ducis Hermogenis, & aliorum complurium, tum quod au-
 te episcopus crearetur, quā ipse consensisset. Verū re illa in
 medio relicta, cū iam neq; eius electioni suffragatus esset,
 neque refragatus, Antiochiam reuertit. Dum hæc agun-
 tur, Ariani Gregorium, vtpote in sua ipsorum doctrina

SOZOMENI HISTOR.

stabilienda tardum & negligentem, & Alexandrinis cum propter graues casus, qui in eius in urbem introitu, ibi accidissent, tum propter ecclesie incendium valde odiosum, inde transtulerunt: inque eius locum substituerunt Georgium, genere Cappadocem: qui ab illis maximi aestimabatur, tum quod in rebus agendis promptus ac diligens, tum quod eiusdem cum ipsis opinionis perstudiosus esset.

De Archiepiscopis qui à partibus orientalibus pulsi, Romam confugerunt, & quid pro illis Iulius Romanus pōtifex scripserit, & quòd eius literis Paulus & Athanasius sedes suas rursum receperūt, tū etiam quid orientales archiepiscopi Iulio responderunt. CAP. VII.

Athanasius autem fugiens Alexandria, Romam aduētauit. Eodem tempore Paulus etiam Constantinopolitanus episcopus fortè illò accessit, & Marcellus quoque episcopus Ancyrae, & Asclepas Gazæ episcopus, qui cum doctrinae Arianæ aduersaretur, in crimen vocatus est ab Arianis quibusdam, quod altare euerterat, & fuerat propterea abdicatus. Cuius locum in ecclesia Gazæ administranda obtinuit Quintinianus. Itemque Lucius episcopus Adrianopolis ab aliis accusatus, sua, quam regebat, ecclesia spoliatus, Romæ ætatem degit. Quorum criminationes cum episcopus Romanus intellexisset, & omnes fidei concilii Nicæni consentientes repperisset, in communionem recepit. Ac cum propter sedis dignitatem cura omnium ad ipsum spectaret, singulis suam ecclesiam restituit: scripsitque ad episcopos Orientis, eosque incusauit, quod inconsultò de hisce viris iudicassent, ecclesiaque perturbassent, cum decretis concilii Nicæni stare nollent. Deditque mandatum, ut quidam illorum omnium nomine ad diem constitutum accederent, perspicuè declaraturi sententiam, quam de his tulerant, æquam iustaque esse. Quintianus etiam minatus est se de reliquo non passurum eos inultos esse, nisi nouis rebus studere desisterent. Ista quidè scripsit Iulius. Athanasius autè & Paulus ad suas sedes reuertuntur.

literasque